

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: HENRICH STEFFENS

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "HENRICH STEFFENS", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig09val-shoot-workid64460.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

HENRICH STEFFENS.

VED Henrik Steffens' Død den 13. Februar 1845 skrev Grundtvig, i *Berlingske Tidende* Nr. 66, dette Drapa over sin afdøde Frænde. Nogle Vers deraf, med Ændringer af Forfatteren, er nu i Brug som Folkesang.

Lynildsmand, som for mit Øie,
I det aarle Morgengry,
Lig en Engel fra det Høie,
Vælted Stenen bort paany,
Der hos mig, i Blomsterhaven,
Lukked', spærred *Troes-Gra ven!*
Sank nu selv du under Muld?

Nei, den *Aand*, som slynged' Lynet,
Naar det knittrende udfoer,
Aanden, som gjenfødte Synet,
Sprængte Bautasteen i Nord;
Aanden i dit Blik, din Tale,
Efter Kæmpeskridt i Dale,
Hviler kun paa Skyer blaa!

Nordens Aand, til Gru for Jetter,
Skabte før i *Vana-Gaard*
Odins-Syn og Thors-Idrætter;
Hviled saa et Verdens-Aar;
Vandrer nu igjen paa Isse,
Som paa Sky og Klippespids,
Klædt i Lyn, med Kæmpeskridt!

46

Paa din Isse, høie Frænde!
Fæsted' Fod den *Aand* paany,
Vandrer nu til Verdens Ende,
Som han aged før i Sky;
Klarer nu, til Gru for Jetter,
Odins-Syn og *Thors-Idrætter*,
Tegner Lys og taler Lyn!

Naar det knitrer, naar det dønner,
Naar det runger dybt i Fjeld,
Naar I lytter, *Nordens Sønner!*
Muntre end i Tidens Kveld;
Mindes, det var ham, som blunder,
Som i Nord, til stort Vidunder,
Stødte først i *Heimdals Lur!*

Ja, den fri, den stærke Tale
Om hvad *Haanden* griber ei,
Men hvad dog fra dybe Dale
Baner sig til Stjerner Vei:
Ordet, som af *Aanden* føres,
Skaber Syn hvor Røsten høres,
Vaagned, *Steffens!* her med dig!

Da var disse Lokker gule,
Som i Kamp blev tidlig graa,
Da var mørkt det over *Thule*,
Intet Øje Lyset saae,
Før det lød paa Bjergetoppe:
Vaagner Alle I Soel er oppe!
Røsten var dit Bjarkemaal!

Folket sov, som Lig i Kiste,
Kæmper sov som Kampesteen,
Brat dog vaagned Fugl paa Kviste,
Lærke med i Agerreen,

Stak i Sky til Vingeprøve,
Sang med Lyst for Øren døve,
For hinanden og for Dig!

47

Og før end, paa Lynets Vinge,
Til dets Fædreland du loer,
Du det hørte lyst til Thinge:
Vaagnet er nu Folk i Nord,
Spiler Øine, lytter efter,
Mærker Aandens *Kæmpekræfter*,
Rimer Dag og Døn med Daad!

Det skal spørges, du har levet,
Som kun Faa paa denne Jord,
Levet meest, hvor Mindst er skrevet,
Levet *kongelig i Nord*:
Talt er Ord, som aldrig glemmes,
Vakt en Aand, hvis Kraft fornemmes,
Mens vi har et *Modersmaal*!

Tvende var vel dine Røster,
Ypperst *Tydskland* kalder sin;
Dansk var dog, som hendes *Søster*,
Moder din og Moder min!
Tydsk vel Pen dig faldt i Haanden,
Dansk dog Tungen var og Aanden,
Dem det er, som skifte Arv!

Ærligt Modersmaalet skifter,
Nøies tarvelig med Sit:
Kæmpens Ry og Kæmpens Skrifter,
Tydskland! roes af dem dig frit!
Nordens Aand og *Danmarks* Tunge,
Gamle nys, nu atter unge,
Arved alt hans *Moders* Slægt!

Tak, du store Arvelader!
Tak i Nordens Trilling-Navn!
Odin var din Oldefader,
Danmark var din *Moder-Favn*;
Der du os tilkysset Aanden,
Før, med Vingespøyd i Haanden,
Du uddrog i Ledingsfærd!

48

Med det Kys, i Barmen Inde,
Med dit varme Aandedræt,
Leve skal i Nord dil Minde,
Blomstre saa paa *Videslet*,
At hvert Aar paa Fuglevinge
Krandse kan fra Marken bringe
Til din Grav i fremmed Land!

Og hver Fugl, som Krandsen bringer,
Synge skal med Stemme klar:
Havde kun jeg Phønix-Vinger,
Jeg dit Støv til Hjemmet bar,
Kviddred mellem Bøgeløvet:
Hvil dig, Fuglefader-Støvet!
Hvil dig sødt i Moders Skjød!

Lille Fugl i Hjarne-Lunden!
Hvad er det, du kviddrer om?
Skal engang i Morgenstunden,

Efter blide *Norners* Dom,
Med udvoxet Phønix-Vinge
Lykke-Skibet os tilbringe
Asken af din Faders Been!

Skal maaskee den *høie Skole*,
Hvor i alle Guders Fag
Nordens Aand har Lærestole,
Nordens Kæmper Skjoldetag,
Hvile trygt paa *Heimdal-Støvet*,
Hvorfra, mellem Bøgeløvet;
Gjallarhornet først gienlød!

Gid det skee engang ad Aare!
Efter *Norden*, Frænde kiær!
Længdes *jo* dit Støv saa saare
I det sidste Aftenskiær!
Morgenhane-Mindesmærket
Vorde brat *Oplysnings-Værket*
Birtingsborg i Bjergestil!